

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobkyně: O. R.

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

za účasti:

1) nezletilý M. R.

zastoupený opatrovníkem JUDr. Ing. Jiřím Špeldou
sídlem Šafaříkova 666/9, 500 02 Hradec Králové

2) V. R.

3) nezletilý E. V. R.

zastoupený zákonnou zástupkyní V. R.

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-68716-6/SO-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-68716-6/SO-2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení 3 000 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně podala dne 4. 1. 2023 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Ministerstvo vnitra („správní orgán prvního stupně“) řízení o žádosti zastavilo usnesením ze dne 9. 3. 2023, č. j. OAM-889-14/ZM-2023, podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně podala žádost opožděně, a tedy v době, kdy k tomu nebyla oprávněna. Platnost dosavadní zaměstnanecké karty byla stanovena do 31. 12. 2022 a tento den byl posledním dnem lhůty stanovené pro podání nové žádosti. Protože tento den připadl na sobotu, byla žalobkyně povinna žádost podat nejpozději nejbližší následující pracovní den, a to v pondělí 2. 1. 2023. Žalobkyně přitom žádost podala až dne 4. 1. 2023. Správní orgán prvního stupně současně neshledal, že by žalobkyni v podání žádosti zabránila překážka na její vůli nezávislá. Žalobkyní doložené onkologické onemocnění za takovou překážku nepovažoval.
3. Proti usnesení Ministerstva vnitra žalobkyně podala odvolání, které žalovaná v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítla. Žalovaná se plně ztotožnila se závěry Ministerstva vnitra v prvostupňovém rozhodnutí. Z důvodu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nepřipustila další dvě lékařská potvrzení, která žalobkyně předložila v odvolacím řízení.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí. Namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů rozhodnutí a také, že žalovanou zjištěný skutkový stav nemá oporu ve spise. V žalobě sdělila důvody na její vůli nezávislé, které jí zabránily podat žádost včas, a to závažné onkologické onemocnění spojené s psychickou dekompenzací, které doložila lékařskými zprávami.
5. Další lékařské zprávy předložila v odvolacím řízení. Jedná se o zprávu praktického lékaře ze dne 30. 3. 2023 a zprávu oddělení podpůrné a paliativní péče Fakultní nemocnice Hradec Králové ze dne 29. 3. 2023. Z těchto zpráv vyplývá, že psychický stav žalobkyně se od prosince 2022 zhoršil, a to tak, že nezvládla dobře organizovat ani dojíždění na terapie. Dvoudenní prodlení žalobkyně s podáním žádosti o prodloužení pobytového oprávnění na počátku ledna 2023 se proto jeví jako pochopitelné a ospravedlnitelné. K tomu doplnila jako důvod skutečnost, že veškerou dovolenou vyčerpala na dobrovolnickou práci pro Krajské asistenční centrum pro uprchlíky z Ukrajiny.
6. Namítla, že zdravotní důvody, které jí objektivně zabránily podat žádost včas, prokázala, a to právě lékařskými zprávami. Povaha překážky přitom vylučuje přesné stanovení okamžiku, k němuž překážka odpadla. Psychický stav žalobkyně kolísá, a pro posouzení, zda byla dodržena pětidenní lhůta, postačí doložení, že žalobkyně nebyla od prosince 2022 v důsledku zhoršeného psychického stavu schopna dojíždět na terapie. Lze s rozumnou mírou jistoty předpokládat, že žalobkyně podala žádost dne 4. 1. 2023 v době relativního zlepšení jejího jinak průběžně neuspokojivého zdravotního stavu.

7. Žalovaná pochybila, pokud k zprávám ze dne 29. 3. a 30. 3. 2023 nepřihlédla. Napadené usnesení bylo vydáno dne 9. 3. 2023. Tyto zprávy proto nemohla předložit v řízení před správním orgánem prvního stupně. Žalovaná přitom nezdůvodnila, proč se nejednalo o nové důkazy (skutečnosti) a jejich nepřípustnost založila pouze na argumentaci, že žalobkyně měla zprávy předložit do vydání prvostupňového rozhodnutí. To ovšem nebylo možné. Také z tohoto důvodu je proto napadené rozhodnutí nezákonné.

III. Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Žalobkyně si byla vědoma pozdějšího podání žádosti, proto k ní přiložila své sdělení ze dne 4. 1. 2023 a zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 6. 1. 2023. Jelikož nebyly tvrzené důvody prokázány, správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni k prokázání důvodů pro pozdější podání projednávané žádosti. Žalobkyně doložila potvrzení z nemocnice ze dne 22. 2. 2023. Prokázáno bylo, že žalobkyni bylo v září roku 2021 diagnostikováno onkologické onemocnění. Nicméně žalobkyně neprokázala, proč od 2. 9. 2022 do 31. 12. 2022, kdy uplynula lhůta pro podání žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, nemohla projednávanou žádost podat. Usnesení správního orgánu prvního stupně proto plně koresponduje se zjištěným skutkovým stavem.
9. K lékařským zprávám ze dne 29. 3. 2023 a 30. 3. 2023 uvedla, že v nich nejsou uvedeny skutečnosti nebo důkazy vztahující se k pozdnímu podání žádosti, které žalobkyně nemohla uplatnit dříve. Žalobkyně mohla požádat nemocnici o vydání lékařských zpráv vztahujících se k průběhu léčby a jejího zdravotního stavu pro období od září do prosince 2022 před vydáním napadeného usnesení. Žalovaná se vypořádala s námitkou ohledně přihlédnutí k lékařským zprávám z března 2023 na straně 7 napadeného rozhodnutí.
10. Žalovaná dále uvedla, že je možné, že opožděné podání žádosti souviselo se zhoršeným psychickým a zdravotním stavem žalobkyně souvisejícím s jejím onkologickým onemocněním, avšak pro požadované období, v němž žalobkyně mohla podat žádost včas, nebyla tato skutečnost prokázána. Žalobkyně nebyla např. hospitalizována. Žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nebyla žalobkyně povinna podat osobně, ale mohla ji podat poštou či zmocnit k jejímu podání jinou osobu. Navíc podaná žádost nemusela být správnímu orgánu zaslána kompletní, neboť k doplnění (odstranění vad žádosti) by žalobkyni správní orgán prvního stupně následně vyzval.
11. Doplnila, že žalobkyně nyní na území České republiky pobývá na základě dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců s platností od 15. 6. 2023 do 31. 3. 2024. Žalobkyni bylo Úřadem práce České republiky – krajskou pobočkou v Hradci Králové dne 23. 6. 2023 vydáno rozhodnutí o povolení k zaměstnání s platností do 31. 3. 2024, a to k zaměstnavateli GUMOTEX Automotive Jaroměř, s. r. o.

IV. Jednání

12. Během jednání konaného dne 21. 3. 2024 žalobkyně setrvala na svém návrhu a shrnula námitky obsažené v žalobě, přičemž zdůraznila, že včasnému podání žádosti žalobkyni zabránily obtíže spojené s jejím onkologickým onemocněním a léčbou doprovázenou psychickou dekompenzací.

13. Soud jednal v nepřítomnosti žalované, která se podáním ze dne 7. 3. 2024 z jednání omluvila a vyslovila souhlas s jednáním v její nepřítomnosti.
14. Poté, co soud konstatoval podstatné okolnosti projednávané věci, provedl důkaz žalobkyní předloženými listinami, jejichž obsahem byly informace o prospěchu jejího syna M. R., a to za účelem prokázání, že syn je již řádně zařazen do společnosti. Návrh na provedení důkazu výsledkem matky žalobkyně soud zamítl, neboť jej shledal jako nadbytečný. Součástí správního spisu byly dostatečné důkazy, zejména lékařské zprávy, ze kterých soud mohl vyjasnit otázku, zda na straně žalobkyně objektivní překážka byla či nebyla dána. Výslech matky žalobkyně k danému zjištění již nemohl přispět.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Žalobu shledal důvodnou.
16. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti. Podle třetího odstavce téhož ustanovení, zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.
17. Podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.
18. Podle § 169r odst. 1 písm. d) téhož zákona platí, že usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.
19. Žalobkyně byla povinna podat žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky v době od 2. 9. 2022 do 31. 12. 2022, přičemž tato skutečnost byla mezi účastníky nesporná. Následkem nedodržení této lhůty je zastavení řízení o takové žádosti podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. V § 47 odst. 1 větě druhé tohoto zákona je obsažena jediná výjimka, podle které je uvedená lhůta zachována v případě splnění těchto kumulativních podmínek: existence důvodů nezávislých na vůli cizince, které cizinci zabránily v podání uvedené žádosti, cizinec žádost podal do tří

pracovních dnů po zániku takových důvodů a tyto důvody sdělí správnímu orgánu nejpozději při podání žádosti a k výzvě je prokáže (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 2. 2018, č. j. 10 Azs 350/2017-43). Zákon o pobytu cizinců tedy stanoví konkrétní lhůtu pro podání žádosti o prodloužení doby pobytu, jejíž nedodržení má za následek zastavení řízení.

20. Krajský soud se v první řadě zabýval otázkou, zda je rozhodnutí žalované přezkoumatelné. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 – 52) nebo v nichž zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobkyně o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 – 24). Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti (pro nedostatek důvodů) netrpí. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005–65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013–25). Z napadeného rozhodnutí jasně plyne, že žalovaná znala skutkový stav, srozumitelně jej popsala v napadeném rozhodnutí a následně se vypořádala se souvisejícími odvolacími námitkami. Nesouhlas žalobkyně s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. S ohledem na to tedy soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné nepovažuje. Zda se žalovaná se skutkovým stavem vypořádala zákonným způsobem, je předmětem dalšího posouzení.
21. Stěžejní námitka žalobkyně však spočívá v posouzení, zdali lze na případ žalobkyně aplikovat § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy zdali jí v podání žádosti zabránily důvody na její vůli nezávislé.
22. Důvody na vůli cizince nezávislé, které brání včasnému podání žádosti, představují neurčitý právní pojem, jímž se judikatura Nejvyššího správního soudu již několikrát zabývala. V rozsudku ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014–31, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemoc cizince, respektive dočasná pracovní neschopnost z důvodu nemoci,

může představovat důvod nezávislý na vůli cizince, který mu brání podat žádost o prodloužení povolení k pobytu v řádné lhůtě (obdobně srov. též rozsudek ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 Azs 295/2015–40). Za takový důvod lze za specifické situace považovat i nemoc manžela cizinky, která je fakticky závislá na svém manželovi (srov. rozsudek ze dne 12. 1. 2012, č. j. 7 As 142/2011–62). Naopak za takovou překážku nelze považovat vydání pobytového štítku s nesprávně vyznačenou dobou platnosti (rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Azs 305/2015–46), pravděpodobné odcizení cizincova cestovního dokladu s vyznačeným vízovým štítkem (rozsudek ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 Azs 286/2016–45), ani nesprávné povědomí cizince o tom, že žádost lze podat, aniž by byla kompletní (rozsudek ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016–41).

23. Nejvyšší správní soud v obecné rovině judikoval, že za důvod na vůli cizince nezávislý nelze považovat takovou překážku, která podle všech okolností případu objektivně nezabránila cizinci v podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013 – 32).
24. Žalobkyně po celou dobu správního řízení i v žalobě samotné nikterak nerozpороvala, že žádost o prodloužení trvalého pobytu podala opožděně. Jako důvod uváděla, že v rozhodném období pro podání žádosti podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců trpěla závažným onkologickým onemocněním spojeným s psychickou dekompenzací, což jí objektivně znemožňovalo žádost podat.
25. V této souvislosti krajský soud předně konstatuje, že v souladu s judikaturou za důvody nezávislé na vůli ve smyslu § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je možné považovat např. hospitalizaci nebo vážnou zdravotní indispozici, která upoutá žadatele na lůžko. Nemoc lze považovat za důvod na vůli cizince nezávislý ve smyslu § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, bránící podat včas žádost, jde-li např. o nemoc, pro kterou je vystavena pracovní neschopnost. V každém případě je nutno při zjišťování skutkového stavu postupovat zvlášť pečlivě, neboť záporné rozhodnutí má pro cizince zvlášť závažné důsledky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014 – 31, zejm. body 26 a 28 odůvodnění, nebo rozsudek ze dne 10. 6. 2022, č. j. 4 Azs 21/2020–55, bod 37 odůvodnění a zde citovaná judikatura). Lze souhlasit se skutečností, že onkologické onemocnění spojené se značnou psychickou zátěží byl a je důvod na vůli žalobkyně zcela nezávislý, přičemž dle názoru soudu jde o důvod, který žalobkyni objektivně zabránil v podání žádosti.
26. Žalobkyně svůj stav doložila lékařskými zprávami ze dne 29. 3. 2023 a 30. 3. 2023, ze kterých plyne, že její stav byl vážný, onkologická léčba pacientku nevyлéčila, je nadále třeba intenzivní terapie. Rovněž její psychický stav vyžadoval brání antidepresiv a psychiatrickou péči a v rozhodném období pro podání žádosti se její psychické potíže značně prohloubily. Taktéž v rozhodném období pro podání žádosti nebyla žalobkyně v důsledku léčby schopna vycházet z domu. Tato skutečnost vyplývá z potvrzení MUDr. A. K., které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 22. 2. 2023, a nepřímou též mimo jiné ze zprávy o ambulantním vyšetření sepsané Mgr. A. H. dne 29. 3. 2023. Podle posledně uvedené zprávy žalobkyně neabsolvovala podpůrnou psychoterapeutickou péči v plném rozsahu, neboť s ohledem na prohloubení psychických obtíží nezvládla dojíždění na další terapie. Dále ze zprávy o ambulantním vyšetření ze dne 13. 12. 2022 vyplývá, že žalobkyně podstupuje experimentální léčbu, když sama žalobkyně uvedla při jednání, že je pro ni složité si během takové léčby obstarat aktuální zprávy o jejím zdravotním stavu, neboť se její stav ze dne na den neustále mění. Lékařské

zprávy si byla schopna opatřit až poté, co bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

27. Krajský soud dospěl k závěru, že doložené onemocnění nepochybně lze podřadit pod zákonný pojem "důvodu na vůli cizince nezávislého", přičemž nelze hodnotit k tíži žalobkyně, že měla k podání žádosti dostatečný časový prostor předtím, než onemocněla.
28. Na základě výše uvedených skutečností je zřejmé, že žalobkyně objektivně nebyla schopna podat žádost včas, jelikož jí v tom bránily důvody nezávislé na její vůli, a to těžká nemoc spojená se značným psychickým vypětím, na základě kterého nebyla schopna vycházet z domu.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou důvodné, a tudíž podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná povinna přihlídnout při posuzování žádosti ke skutečnostem na vůli nezávislým a tvrzeným žalobkyní a vzít je v úvahu při posouzení její žádosti. Správní orgány jsou vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně se svou žalobou uspěla, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Její důvodně vynaložené náklady byl zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Krajský soud uložil žalované takto vyčíslené náklady zaplatit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
31. Nakonec krajský soud rozhodl, podle § 60 odst. 5 s. ř. s., že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jim žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. března 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu